AUGUSTINUS
Admont, Mitte 12. Jh.
Seite 39r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25972
Copyright: Admont, Benediktinerstift

quā decipiendo ac fallendo nocuerunt. Vñ mihi hoc uideo esse dicendum. ac
magis de meremento impii romani. Nam denoria fallacia demonū qs uelut
dos colebant quamū malos inuererit moribus eos. / in sedo maxime libro ñ pau
ca iā dicta ś. Omnes aū absolutos tres libros ubi oportunū usū ē cōmen
dauim. ac eā impsis bellicis malis quamū solatio ds pepi nomī cui tamū ho
norē barbari detulerint qd̄ pter bellorū morē bonis malisq; ēruleri. / qm
qui fae suū orti solē sup bonos ac malos. ac pluit sup iustos ac iniustos. Iā itaq;
uidamus qualē sit qd̄ tamā latitudinem ac diuturnitatē impii romani
illis dūs audent tribuere. quos ac eā ypurpiū iudicū obsequia ac ypurpiū homi
nū ministeria se honeste coluisse contendunt. / quā quā prius uellē paululū
inqrere quē sit ratio quē prudentia cū hominū felicitatē ñ possis ostendere
semp inbellicis clatibus ac in sanguine ciuili l̄ hostili tam humano cū tenebroso
umore ac cruenta cupiditate uersantū ut uitreē lenicie cōparētur fragilī
splendeni cui timeatur horribili ne repente frangat. de impii latitudine
ac magnitudine uelle gloriari. Hoc ut facilius diuidere. ñ uaneseam. unam
urbositate iactari atq; obtundam intentionis aciē alisonis uocabulis
rerū cū audiunt pplos regna, puincias. duos ē stituam. homines. Nam sin
gulos quisq; homo. ut in sermone una intera ita quasi elementū ē ciuitatis
ac regni inquantalibet terrarū occupatione latissimi. Huic duce homi
nū ūnū pauperem ul potē mediocrē. aliū pdiuitē cognitū. si diuitē amo
ribus anxiū meroribus tabescentē cupiditate flagrantē. nūqm securū semp
inquietū ypetuis inimicitiarū ēcentionib anhelantē. augentē sane his
miseris patrimoniū suū immensū modū atq; illis augmentis cupis ēq;
amarissimas, aggregantē. mediocrē ū illu re familiari parua atq; succincta
s sufficientem. carissimū suis cognatis uicinis amicis. dulcissima pace
gaudentē. pietate religiosū. benignū mente. sanū corpore. unta parcū.
moribus castū. ēscientia securū. / nescio utrū quispiā ita desipiat ut
audeat dubitare quē pferat. Vt g in his duobus hominib ita in duab fa
milis. ita in duob pplis. ita in duob regnis. regula sequitur eqtatis. / q
uigilant adhibita si nrā intentio corrigat. facillime uidebim. ubi ha
bitet uanitas. ac ubi felicitas. Qua propē si ds uerus colat eiq; sacris uen
eribus ac bonis moribus seruat. utile ē ut boni longe lateq; diu regnent. / neq;
hoc tam ipsis quā illis utile ē quibus regnant. Nam qntū ad ipsos pinet.
pietas ac pbitas eos quē magna di bona ś sufficiet eis aduersā felicitatē. /
qua ac ista ista uita bene agat ac pita peipiat ētna. In hac g ita regnū bo
nos ñtā illis pstat. qm rebus illis humanis. Malos v regnum magis no
centibus nocē q suos animos uastam scelerū maiore licentia. His aū q eis
seruiendo subdunt ñ nocē ñ imqtas, ppria. Hā iustis qe qd̄ malos abimiq;

De Regno felicia v
infelicia

De Regno bonorum malorum